

Stensballe: Jeg maa erkende, at det er rigtigt, hvad den højtærede Minister saa elskværdigt sagde til mig med et Smil paa Læberne, at Huslejeloven stadig gælder. Ja, men dog kun her i København, medens den i Provinserne, naar vi undtager §§ 1—3, som vi ikke kan diskutere igen, er blevet ophævet for længe siden. Her i København er det jo endvidere saadan, at den kun omfatter en Trediedel af Lejlighederne eller deromkring. Men naar vi ikke kan gaa med til dette Stykke, er Grunden den, at der efter vor Opfattelse ikke er større Grund til at sætte en Restriktion ind med Hensyn til, hvad der udføres efter § 7, end til at indføre Restriktion med Hensyn til, hvad der sker efter §§ 2 og 3, og dér foreslaar Ministeren jo ikke noget saadant. Tillige tror vi, at hvis en saadan Bestemmelse staaar i Loven, vil den virke stik imod sin Hensigt, der jo er at fremme Beskæftigelsen; jeg mener, at den vilde hemme Beskæftigelsen. Mentaliteten er nu engang for Husejernes Vedkommende saadan, at de vil frigøre sig for Restriktioner, som de mener, de har haft Besvær nok med i de mange Aar, de har bestaaet. Jeg maa ogsaa sige, at for de Lejligheders Vedkommende, der endnu er inde under Huslejeloven, behøves der ikke nogen saadan Bestemmelse her. Der findes jo i Huslejeloven detaillerede Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, naar Talen er om Installationer eller Modernisering, overhovedet saa snart der er Tale om at gøre noget ved en Lejlighed, der gaa ud over almindelig Reparation, altsaa om en Hovedreparation eller Modernisering, som der skal Autoriteternes Tilladelse til at gennemføre i Forbindelse med Lejeforhøjelse.

Jeg skal i øvrigt henholde mig til mine tidligere Udtalelser, idet jeg haaber, at vi i et Udvalg hurtigt kan komme til Forstaelse om Lovforslaget.

H. Chr. Petersen: Jeg beklager naturligvis den højtærede Indenrigsministers Afslag paa min Anmodning om at bringe en Henstilling videre til den højtærede Socialminister. Jeg beklager det saa meget mere, som det er et saare vigtigt Spørgsmaal, maaske meget vigtigere for Landet end det Spørgsmaal, den højtærede Minister fremfører i Dag. Men det maa jeg finde mig i, og saa vil jeg naturligvis søge selv at faa det frembragt paa rette høje Sted. Det, jeg har anført i Dag, er Fakta, og jeg har fremstillet dem, for at der hurtigst muligt kunde tages fat paa og blive raadet Bod paa disse uheldige Forhold.

Det glæder mig naturligvis, at den højtærede Indenrigsminister mener som jeg, at det foreliggende Lovforslag ikke har den samme Betydning i Dag, som det havde, da det første Gang fremkom. Jeg vil derfor anbefale, at man i Fremtiden, inden man gaar videre, undersøger, hvorledes det rundt omkring stiller sig med Trangen til Boligbyggeri, saa at der, naar det maatte vise sig, at en Lovgivning som denne ikke er nødvendig, sker en Afvikling fra Statens Side, en Afvikling, som jo en Gang skal til, naar Loven ikke længere er nødvendig, thi ogsaa en Stat maa have Pusterum for sine Forpligtelser. At der senere i Tiden vil blive Brug for noget lignende, behøver man ganske vist ikke at tvivle om, for det gaar op og ned her i Verden. Saaledes er det gaaet tidligere, og saaledes vil det vedblive at gaa.

Jeg skal i øvrigt henholde mig til mine tidligere Udtalelser.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg har selvfølgelig ikke paa nogen Maade villet give Udtryk for, at Spørgsmaalet om de mange arbejdsløse, som det ærede Medlem talte om, ikke er et vigtigt Spørgsmaal; tværtimod, jeg tror, at Regeringens Stilling over for hele dette Spørgsmaal tilstrækkeligt understreger vor Opfattelse af dets Vigtighed. Men det, som det drejer sig om i Dag, og som blev fremdraget af den ærede konservative Ordfører, er dette Spørgsmaal i Relation til Socialreformen, og paa dette Omraade har det ærede Medlem for kun ganske kort Tid siden haft Lejlighed til at udveksle Anskuelser med Socialministeren og faa alle mulige Oplysninger. Derfor synes jeg ikke, der er nogen Anledning til at blande mig ind i denne Sag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stensballe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 15¹⁵ med følgende Dagsorden: